

Ето часть отъ евангелския текстъ на листове 4—5:

Въ днѣ ѡны прииде 'Іѡанъ крѣтителъ проповѣдаѣ въ поустыни поудейстей и гл҃а. покаяте сѧ. приелѣжи бо сѧ цр҃тво небейое. съ бо ѣсть ренїи Исаїемъ пророкомъ гл҃ащемъ. гл҃а възпѣшааго въ пѣстни. оуготовайте пѣть гнѣ. правы творите стыза ёго. самъ же 'Іѡанъ имѣаше рнзы своѧ ѡ власъ велѣжѣ. и поѣсъ оусмѣнъ ѡ ур҃сѣхъ своихъ. пища же ёго бѣ прѣзи и медъ днѣи. тогда нзыде къ немоз Неросолнмъ. и възъ Хоудеа. и въсе пристранне Иорданское. и крѣщаахъ сѧ въ Иорданъ ѡ него. исповѣдаѣще грѣхы своѧ.

Тукъ трѣбва да отбележимъ една графична особеностъ на паметника. Въ текста на евангелието нѣма ударения на думитѣ, а само придиханія. Това е правило до срѣдата на XIV в., и нашиятъ ржкописъ не прави изключение отъ него. Въ самата приписка, обаче, повечето отъ думитѣ сж съ ударения, нѣщо, което се въвежда редовно въ българскитѣ ржкописи къмъ срѣдата на XIV в. и особено при патриархъ Евтимия. Тая графична новостъ следъ това минава отъ българитѣ у сърбитѣ и у руситѣ.

102. — Хилендаръ. Приписка отъ времето на деспота Стефана Лазаревичъ (1402—1427), въ сборникъ въ Одеската библиотека, донесенъ отъ В. Григоровичъ:

И написа се сѧ книга всеблагонарочитомоу и христоволюбивоמוу великомуу господиноу сръблѣмъ деспотоу квр Стефаноу роукою недостойною Гierasима глаголемога Българина, въ Светѣи горѣ Идонцѣи въ монастыри глаголемомъ Хилендарѣ. Гласник XLII, 242.

103. — Хилендаръ. Приписка отъ 1469 г. въ четвроевангелие, писано въ Драгалевския манастиръ при София: Попъ Никола писа ꙗѣѣѣ (6977—1469). Поче се и съврѣши се сѧ тетроевангелъ въ мѣстѣ царскыѣ¹⁾ обывтели храмъ пресветѣи владичици наше Богородици Витошскіѣ²⁾ при игѣмени попѣ киръ Павелъ и при того о Христѣ вратіѣ иже подъ нѣго. Тогда дръжѣиѣ прѣстолю светителства великыѣ

¹⁾—²⁾ Драгалевскитъ или Витошки манастиръ е названъ „царски“, защото е билъ ставропигиаленъ; негови ктитори дарители сж били царь Ив. Александъръ и синъ му Ив. Шишманъ. Срв. грамотата въ втората часть на тая книга.